Generalitat de Catalunya
Consell Interuniversitari de Catalunya
Oficina d'Accés a la Universitat

Convocatòria 2018

Proves d'accés a la universitat

Literatura catalana

Sèrie 3

Opció d'examen
(Marqueu l'opció triada)

OPCIÓ A ☐

OPCIÓ B ☐

Qualificació		
Exercicis	1	
	2	
	3	
Suma de notes parcials		
Descompte per faltes		
Total		
Qualificació final		

Etiqueta de l'alumne/a

Ubicació del tribunal .....

Número del tribunal .....

Etiqueta de qualificació

Etiqueta del corrector/a

Escolliu UNA de les dues opcions (A o B).

OPCIÓ A

1. Expliqueu el paper de la tradició religiosa i de la ciència en el conflicte plantejat a *Aigües encantades*, de Joan Puig i Ferreter, i digueu quins valors ideològics i quins personatges s'associen a cada una.
[3 punts]

2. Quina concepció del poeta i de la poesia es desprèn de *Vent d'aram*, de Joan Vinyoli? Tingueu en compte els poemes «Amb ronca veu» o «La mesura d'un home», les imatges del gall o el coraller, i l'exhortació a ser «pur en el pur».

[2 punts]

3. Comenteu aquest fragment del capítol IV («Neteja») de *Solitud*, de Víctor Català. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separadament ni en el mateix ordre):

***a*)** La situació del capítol en la novel·la.

***b*)** El significat simbòlic de la neteja en el procés d'adaptació de la protagonista.

***c*)** L'aparició de l'Ànima i la caracterització d'aquest personatge.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

Però així que escombres i esteranyinadors començaren a regnar-hi, en aquella capella, s'hauria dit que la muntanya s'esfondrava. Els sants tremolaven en llurs altars, les rates fugien esparverades de tots cantons, queien trossos de motllures corcades, es migpartien cames i braços de cera… I enmig de l'enrenou i de les espesses nuvolades de pols ofegadora, es veia a la Mila moure's i bracejar ardidament, resseguint-ho tot i no perdonant racó ni forat. La febre de la neteja l'havia presa tan follament, que sentia una excitació voluptuosa, entregant-se de ple a n'aquell gran tragí revolucionari.

I vet aquí que una tarda que s'estava enfilada en un relleix d'altar, per damunt de l'ara, rautant la cera que tenia entre dit i dit un angeló que feia de candeler, reparant de cop que minvava la claror, entrevirà el cap i vegé un home aturat en la llinda de la capella.

De pressa i una mica confosa baixà de l'altar, procurant que no se li vegessin gaire les cames. Estava roja i agitadota; els ulls, nets i cristal·lins, li relluïen sota les pestanyes blanques de pols, i el mocador vermell que s'havia lligat al cap per a amagar-se el cabell li donava un aire de bordegassot entremaliat.

L'home es quedà mirant-se-la, com sorprès.

Era un pagès de mig temps, mal girbat, amb un gec pansit de vellut blau i unes calces de pana groga estripades i cenyides al cos per una cordilla d'espart. Anava espitregat i descalç, i de la barretina posada sense gira, amb la pontorra enrere, entre clatell i orella, n'eixia un bordó ossós de color d'oli i una margera de celles que amagaven una enclotada, en qual fons s'hi removien inquietament, com dos insectes enmig de brossa, dos ullots petits, petits, de no se sabia quin color.

—Bones tardes —li digué la Mila.

Però l'home, suspès i mirant-la fixament de les fondàries de sota les celles, no li tornà contesta.

La Mila sentí que s'enrojolava més enfront la mirada desconeguda, i somrigué compromesa. Aleshores l'home, com revenint-se, desvià les ninetes amagades i es posà a riure també.

—Hu, hu, hu…! Bones tardes…

Tenia la veu ronca i reia d'una manera estrafeta, aclucant els ulls i enrutllant el llavi de dalt cap endins. Al fer-ho, ensenyava les dents i geniva superiors, i la Mila reparà de seguida que les dents eren blanques i lluents com botonets de pedra, i les genives rogenques, d'un color semblant al de xocolata.

[…]

La Mila vegé aleshores el front més estrany que hagués vist en sa vida: un front que no pareixia de persona. Llargarut a tall de pera, tenia el frontal i parietals rebaixats com per virtut d'una violent estreta circular, i el sobrecell tan reeixit, que de pols a pols li feia com una cornisa volada: el bordó aquell ossós que sortia de la barretina.

OPCIÓ B

1. Els personatges principals de *Ball robat*, de Joan Oliver, són tres parelles que es disposen a celebrar conjuntament el desè aniversari de matrimoni. Digueu quines són aquestes parelles i expliqueu com són els seus membres (individualment i dins la parella) i quines frustracions tenen.

[3 punts]

2. A la novel·la *El violí d'Auschwitz*, de Maria Àngels Anglada, hi ha diversos punts de vista narratius. Expliqueu quins són aquests punts de vista a l'inici, al cos i al final de la novel·la, i relacioneu-los amb els personatges des dels quals se'ns explica la història de Daniel i la construcció del seu violí.

[2 punts]

3. Comenteu el poema «Ulls clucs l'amor» («Collita de fruits, 1») del llibre *El poema de la rosa als llavis*, de Joan Salvat-Papasseit. Tingueu en compte, sobretot, els aspectes següents (no cal tractar-los separadament ni en el mateix ordre):

a) La mètrica i els recursos formals.

b) El tema del poema, fent atenció al sentit dels referents mitològics i religiosos, en relació amb la història amorosa descrita en el llibre.

[5 punts: 3 punts pel contingut i 2 punts per la capacitat d'argumentació i d'anàlisi, l'ordenació de les idees i la coherència del discurs]

Ulls clucs l'amor

ulls clucs
l'amor
sap que la vida sempre és una festa

una cançó
Déu se l'estima com la llàntia encesa

ulls clucs
l'amor
Déu li manava que es lligués la bena

passava jo

i ara es venjava fent que fossis meva:

xiula i feineja
fa ta cambreta

Etiqueta de l’alumne/a

Institut d’Estudis Catalans

L’Institut d’Estudis Catalans ha tingut cura de la correcció lingüística i de l’edició d’aquesta prova d’accés